



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 14/2019
27.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4) у вези члана 7. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 256/19 од 24.05.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ваљеву Пр 3902/17 од 29.01.2019. године и Прекршајног апелационог суда Прж 4682/19 од 07.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 256/19 од 24.05.2019. године, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљеву Пр 3902/17 од 29.01.2019. године и Прекршајног апелационог суда Прж 4682/19 од 07.03.2019. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, на основу члана 250. тачка 1) Закона о прекршајима

ОСЛОБАЂА ОДГОВОРНОСТИ

да је дана 28.05.2017. године, у 14,27 часова у ... у ул. ... бр. ..., управљајући путничким возилом рег.ознаке ..., за чије управљање је потребна возачка дозвола "Б" категорије, кретао из смера центра ... ка ..., брзином од 76 км/х у насељу, на делу пута где је општим ограничењем брзина кретања возила ограничена на 50 км/х, што је за 26 км/х већа од дозвољене брзине кретања, на који начин је поступио противно члану 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима

чиме би извршио прекршај 332а став 1. тачка 4. у вези члана 7. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима (ЗОБС).

Трошкови прекршајног поступка падају на терет Прекршајног суда у Ваљеву у смислу одредбе члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ваљеву Пр 3902/17 од 29.01.2019. године окривљени АА, оглашен је одговорним због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4) у вези члана 7. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, те је одређено да се иста, уколико је окривљени не плати у наведеном року има извршити сходно члану 315. Закона о прекршајима. На основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9) и члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима у вези са чланом 27. став 1. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 4.000,00 динара под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда Прж 4682/19 од 07.03.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Пtz 256/19 од 24.05.2019. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев као основан, побијане пресуде преиначи тако што ће сходно члану 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима обуставити прекршајни поступак против окривљеног због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4) ЗОБС на путевима због наступања асполутне застарелости вођења прекршајног поступка.

Врховни касациони суд је, након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, одржао седницу већа, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, јер у конкретном случају суд није применио најблажи закон за окривљеног, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Наиме, окривљени АА је правноснажном пресудом Прекршајног суда у Ваљеву Пр 3902/17 од 29.01.2019. године, која је потврђена пресудом Прекршајног апелационог суда Прж 4682/19 од 07.03.2019. године, оглашен одговорним због извршеног прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 7. став 1. ЗОБС-а на путевима, јер је 28.05.2017. године у насељу управљао путничким возилом брзином од 76 км/х, противно општем ограничењу брзине за насеље од 50 км/х.

Првостепени и другостепени суд су, доношењем побијаних пресуда, учинили битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, јер нису правилно применили одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима, односно у конкретном случају није примењен закон који је најблажи за окривљеног, при чему је Врховни касациони суд имао у виду да Прекршајни апелациони суд пази по службеној дужности на повреди закона из члана 265. ЗОП, све у смислу члана 272. ЗОП.

Наиме, у време извршења предметног прекршаја – 28.05.2017. године, прекорачење брзине кретања возила у насељеном месту било је санкционисано одредбом члана 332. став 1. тачка 8) ЗОБС-а на путевима, али је у међувремену, пре доношења првостепене пресуде, дошло до измене наведеног закона. Тако је изменама и допунама ЗОБС-а на путевима („Службени гласник РС“ бр.24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године), измењен пропис па је у члану 150. тих измена, који се односе на члан 332. (којим је била санкционисано прекорачење брзине кретања возила у насељеном месту) у ставу 3. наведено: „У тачки 8) речи: „21 км/час“ замењују се речима : „за више од 30 км/час“.

Имајући у виду наведено, а с обзиром на то да је окривљени дана 28.05.2017. године, управљао возилом у насељу брзином већом за 26 км/час од општег ограничења (што је било санкционисано као прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) ЗОБС-а на путевима), то је наведеном изменом и допуном ЗОБС-а на путевима, овај прекршај декриминализован, почев од 03.04.2018. године, а како се то основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стоји чињеница да је законодавац новом изменом ЗОБС-а на путевима, објављеном у „Службеном гласнику РС“, бр.41/18 од 31.05.2018. године, која је ступила на снагу 01.06.2018. године у члану 7. навео: „У члану 332а став 1. тачка 4) број „44“ замењује се бројем „43“, којом изменом је законодавац поново санкционисао прекорачење брзине у насељу од 20 до 30 км / час од дозвољене брзине, односно санкционисао је поступање супротно члану 43. тог закона. Сходно наведеном, дакле у периоду од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године, радња која се окривљеном ставља на терет није била прекршај, јер законодавац у том периоду није инкриминисао прекршај за прекорачење брзине у насељеном месту у распону од 20 до 30 км / час, тако да је у наведеном периоду, по налажењу овога суда, предметни прекршај био декриминализован, што се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Према томе, како је у конкретном случају након извршења прекршаја, закон измењен више пута и како је изменама и допунама ЗОБС-а на путевима, објављеним у „Службеном гласнику РС“, бр.24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године и био на снази до 01.06.2018. године, предметни прекршај због којег је окривљени оглашен одговорним првостепеном пресудом, био декриминализован, то је доношењем побијаних пресуда учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Према наведеном Закон о безбедности саобраћаја на путевима – одредба члана 332а став 1. тачка 4., у вези члана 7. тог закона, који је био на снази од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године блажи је закон за окривљеног од закона који је важио у време извршења прекршаја.

Како следствено реченом у радњама за које је окривљени АА оглашен одговорним побијаном правноснажном пресудом, не стоје законска обележја прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4), у вези члана 7. став 1. ЗОБС-а на путевима, према закону који се у смислу одредбе члана 6. став 2. Закона о прекршајима има применити као најблажи за окривљеног, што су првостепени и другостепени суд пропустили да учине, то је Врховни касациони суд усвајајући као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца преиначио побијане правноснажне пресуде, применом одредби члана 250. тачка 1.) и члана 6. став 2. Закона о прекршајима, тако што је окривљеног ослободио одговорности да је извршио прекршај из члана 332.а став 1. тачка 4), у вези члана 7. став 1. ЗОБС-а на путевима, јер дело за које се окривљени терети и побијаном правноснажном пресудом оглашен одговорним, по закону није прекршај.

Одлука о трошковима прекршајног поступка донета је применом члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић